

II Samuel

שמואל ב

merged

https://www.sefaria.org/II_Samuel

This file contains merged sections from the following text versions:

-Miqra according to the Masorah

-

https://he.wikisource.org/wiki/%D7%9E%D7%A9%D7%AA%D7%9E%D7%A9:Dovi/%D7%9E%D7%A7%D7%A8%D7%90_%D7%A2%D7%9C_%D7%A4%D7%99_%D7%94%D7%9E%D7%A1%D7%95%D7%A8%D7%94

שמואל ב

Chapter 1

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וַדָּוִד שָׁב מִהַכּוֹת אֶת-הָעַמְלֵק וַיָּשָׁב דָּוִד בְּצִקְלָג וַיְמִים שָׁנִים:
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַהֲנִה אִישׁ בָּא מִן-הַמִּדְבָּר שָׁאוּל וּבְגָדָיו וְהָיָה
קָרְעִים וְאֵדְמָה עַל-רֹאשׁוֹ וַיְהִי בְבָאָו אֶל-דָּוִד וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ:
וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֵי מָזָה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמִּדְבָּר יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מַה-הִגִּדָה הַדָּבָר הַגָּד-נָא לִי וַיֹּאמֶר אֶשְׂר-נָס הָעָם מִן-הַמִּלְחָמָה וְגַם-הִרְבֵּה
נָפַל מִן-הָעָם וַיָּמָתוּ וְזֶם שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ מָתוּ:
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַנָּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵיךְ יָדַעְתָּ כִּי-מָת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ:
הַמַּגִּיד לוֹ נִקְרָא נִקְרִיתִי בְּהָר הַגִּלְבָּעַ וַהֲנִה שָׁאוּל נִשְׁעָן | וַיֹּאמֶר הַנָּעַר
עַל-תְּנִיתוֹ וַהֲנִה הִכָּבַד וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הִדְבָּקָהוּ:
וַיִּפֹּל אַחֲרָיו וַיִּלָּאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וַיֹּאמֶר הֲנִי:
אֵלָיו עָמַלְתִּי [וַיֹּאמֶר] (וַיֹּאמֶר):
אֲנִכִּי:
וַיֹּאמֶר אֵלָי עַמְד-נָא עָלַי וַחֲתֹמֶנִי כִּי אֶחָד־נִי הַשֹּׁבֵעַ כִּי-כָל-עוֹד נִפְשִׁי בִּי:
וְאֶעֱמִיד עָלָיו וְאַחֲתָהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִחְיֶה אַחֲרֵי נִפְלוֹ וְאֶחָד
אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁוֹ וְאֶצְעֵדָה אֲשֶׁר עַל-זֵרְעוֹ וְאֶבִּיאֵם אֶל-אֲדֹנָי הַנֶּה: |
וַיִּחַדֵּם דָּוִד בְּבָגְדָיו וַיִּקְרָעֵם וְגַם כָּל-הָעָם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶת־:
וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיֵּצְאוּ עַד-הָעָרֶב עַל-שָׁאוּל וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְעַל-עָם יְהוָה וְעַל-כָּל:
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַנָּעַר הַמַּגִּיד לוֹ אֵי מָזָה אָתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן-אִישׁ גֵּר עָמַלְתִּי אֲנִי:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אֵיךְ לֹא יָרָאתָ לְשַׁלַּח יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת-מִשְׁיַח יְהוָה:
וַיִּקְרָא דָּוִד לְאַחֲדֵי מַהֲנֻעָיִם וַיֹּאמֶר גִּישׁ פָּגַע-בּוֹ וַיַּכּוּהוּ וַיָּמָתוּ:
[דָּמִית] וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד
[חָדָד] וַיֹּאמֶר לֹא-מָוֶר עָלַי עֲנֵה בְּךָ לֹא-מָוֶר
{9} וַיִּקְרָא אֲנִי מִתְּחִלָּה אֶת-מִשְׁיַח יְהוָה:
וַיִּקְרָא דָּוִד אֶת-הַקָּיִנָּה הַזֹּאת עַל-שָׁאוּל וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ:
וַיֹּאמֶר לְלֵמֵד בְּנֵי-יְהוּדָה קִשְׁתַּת הַנֶּה כְּתוּבָה עַל-סֹפֶר הַיִּשָּׁר:
הַצָּבִי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּחוּתֶיךָ חָלָל אִישׁ נָפְלוֹ גִבּוֹרִים:
אֶל-תִּגִּידוּ בָגָת אֶל-תִּבְשְׁרוּ בְּחוּצַת אֲשָׁקְלוֹ וְלֹא-תִשְׁמְחוּ בְּנֹת פִּלְשֹׁתַיִם פֶּן-תַּעֲלִיזָה בְּנוֹת
הָעָרִים:
הֲרִי בַגְלָבַע אֶל-טַל וְאֶל-מַטָּר עָלֵיכֶם וּשְׁתִּי תְרוּמָת כִּי שָׁם נִגְעַל מָגֵן גִּבּוֹרִים מָגֵן שָׁאוּל
בְּכָל מִשְׁיַח בְּשָׂמוֹ:
מִדָּם חָלָלִים מִחֲלָב גִּבּוֹרִים קִשְׁתַּת יְהוֹנָתָן לֹא נִשְׁוֶה אַחֲרָיו וַיִּתְּרָב שָׁאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם:
שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן הִנָּאֵהֶם וְהַנָּעִימָם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְגְּדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיֹת
גִּבּוֹרִים:
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל-שָׁאוּל בְּכִינָה הַמְלֻבָּשָׁם שָׁנִי עַם-עַדְנָיִם הַמַּעֲלָה עָדִי זָהָב עַל לְבוּשָׁכֶן:
אִישׁ נָפְלוֹ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל-בְּחוּתֶיךָ חָלָל:
צֶרֶף עָלֶיךָ אַחֲרֵי יְהוֹנָתָן נִעְמָתָ לִי מֵאֵד נִפְלְאָתָה אֶהְבֶּתִּי לִי מֵאֶהְבֶּת נָשִׁים:
&span class="mam-spi-pe">{9} נָפְלוֹ גִבּוֹרִים וַיִּאֲבְדּוּ כָלִי מִלְחָמָה:
{9}

Chapter 2

לאמר האעלה <small>|</small> <thinsp> {ס} {פ}
 באחת ערי יהודה ויאמר יהנה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חבירו:
 וגעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היוזעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי:
 ואנשיו אשר-עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חבירו:
 ויבאו אנשי יהודה וימשחו-שם את-דוד למלך על-בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי
 {ס} {פ} {ס} {פ} {ס} {פ} {ס} {פ}
 וישלח דוד מלאכים אל-אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהנה אשר עשיתם
 היתד הזה עם-אדניכם עם-שאוול ונתקרו אתו:
 ועתה יעש-יהנה עמכם תדוד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר
 הזה:
 ותקנה ידיכם והיו לבני-חיל כי-מת אדניכם שאול וגם- {פ}
 ואבנר בן-נר אשר-צבא אשר לשאול לקח את-איש בשת בן-שאוול ויעברו מחרים:
 וימלכהו אל-הגלעד ואל-האשורי ואל-יוזעאל ועל-אפרים ועל-בנימן ועל-ישראל
 בן-ארבעים שנה איש-בשת בן-שאוול במקו על-ישראל ושתיים שנים מלך אבית יהודה
 היו אחריו:
 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחבירו על-בית יהודה שבע שנים וששה
 {ס} {פ} {ס} {פ} {ס} {פ} {ס} {פ}
 ויצא אבנר בן-נר ועבדי איש-בשת בן-שאוול מחרים גבעונה:
 ויואב בן-צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על-ברכת גבעון וידו וישבו אלה על-
 הברכה מזה ואלה על-הברכה מזה:
 ויאמר אבנר אל-יואב וקומו נא הנעלים וישחקו לפנינו ויאמר יואב וקומו:
 ויעברו במספר שנים עשר לבנימן וילאיש בשת בן-שאוול ושנים עשר מעבדי דוד:
 בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו וידו וישרא {פ} {ס} {פ}
 למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון:
 ותהי המלחמה קשה עד-מאד ביום ההוא ויגג אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד:
 ויהיו-שם שלשה ברי צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאתד הצבים
 אשר בשדה:
 וירדו עשהאל אחרי אבנר ולא-נטה ללכת על-הימין ועל-השמאל מאחרי אבנר:
 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי:
 ויאמר לו אבנר נטה לך על-ימינך או על-שמאלך ואתה לך אחד מהנערים וקח-לך את-
 חלצתו ולא-אבה עשהאל לסור מאחריו:
 ויסף עוד אבנר לאמר אל-עשהאל סור לך מאחרי למה אצרכה ארצה ואיך אשא פני אל-
 יואב אחי:
 וימצא לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל-החמש וימצא החנית מאחריו ויפל-שם וימת
 מתו ויהי כל-הבא אל-המקום אשר-נפל שם עשהאל וימת ויעמדו:
 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד-גבעת אמה אשר על-פני-
 גיש דוד אשר מבין גבעון:
 וינקצו בני-בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש-גבעה אחת:
 ויקרא אבנר אל-יואב ויאמר הלא תאכל חרב הלא ידעתה כי-מרה תהיה בקצרו ויהיה
 ועד-מתי לא-תאמר לעם לשב מאחרי לעם אחיהם:
 ויאמר יואב הלא תהיה כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו:
 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל-העם ולא-ירדפו עוד אחרי ישראל ולא-יספו עוד
 להלחם:
 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה והוא ויעברו את-הירדן וילכו כל-הביתו
 ויבאו מחרים:
 ויואב ושב מאחרי אבנר וינקצו את-כל-העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה-עשר איש ועשהאל:
 ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש-מאות וששים איש מתו:
 וישאו את-עשהאל ויקברו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל-הלילה יואב ואנשיו
 ויבאו ארצה יהודה ויבאו ארצה יהודה ויבאו ארצה יהודה ויבאו ארצה יהודה ויבאו ארצה יהודה

[illegible]

וַיֹּאמֶר צִיָּבָל אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא אֶדְנִי הַמֶּלֶךְ אֶת-עַבְדּוֹ כֹּן יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וּמִפִּיבֹשֶׁת
אֲכַל עַל-שִׁלְחָנִי כְּאִתְּךָ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ:
וּלְמִפִּיבֹשֶׁת בּוֹ-קָטָן וְשִׁמּוֹ מִיָּכָא וְכֹל מוֹשֵׁב בֵּית-צִיָּבָל עַבְדִּים לְמִפִּיבֹשֶׁת:
וּמִפִּיבֹשֶׁת יֵשֶׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל-שִׁלְחָן הַמֶּלֶךְ תִּחִיד הוּא אֲכָל וְהוּא פֶסֶח שְׁתִּי
וְיִשְׁלַח דָּוִד וַיִּגְלַח אֶת-חֲצִי זָקָנָם וַיַּכְרֹת אֶת-מַדּוּיָהֶם בְּחֲצִי עַד שְׁתוּמֵיהֶם
וַיִּשְׁלַח־ם:

Chapter 10

וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ חֲנָנִי בְנוֹ תַחְתָּיו:
עַם-חֲנָנִי בּוֹ-נִחָשׁ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמָּדִי חָסֵד |וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה-חָסֵד
וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחֲמוֹ בִּיד-עַבְדּוֹ אֶל-אָבִיו וַיִּבְאֵל עַבְדִּי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן:
וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי-עַמּוֹן אֶל-חֲנָנִי אֲדֹנֵיָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד אֶת-אָבִיךָ בְּעִינֶיךָ כִּי-שִׁלַּח לָךְ
מִנְחָמִים הֲלוֹא בַעֲבֹר חָקֶךָ אֶת-הָעִיר וְלִרְגָלָהּ וּלְהַפְכָהּ שִׁלַּח דָּוִד אֶת-עַבְדּוֹ אֶל־יָד:
וַיָּקָח חֲנָנִי אֶת-עַבְדִּי דָוִד וַיִּגְלַח אֶת-חֲצִי זָקָנָם וַיַּכְרֹת אֶת-מַדּוּיָהֶם בְּחֲצִי עַד שְׁתוּמֵיהֶם
וַיִּשְׁלַח־ם:
וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי-הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירוּשָׁלַם עַד-
יִצְמַח זָקָנָם וְשָׁבְתָם:
וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאָשׁוּ בְּדָוִד וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי-עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת-אַלְמִם בֵּית-רְחוֹב וְאֶת-
אֲגָם צוּבָא עֲשָׂרִים אֶלֶף רַגְלֵי וְאֶת-מֶלֶךְ מַעֲכָה אֶלֶף אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ:
וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת-יֹאבָב וְאֶת כָּל-הַצָּבָא הַגְּבָרִים:
וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וְאַלְמִם צוּבָא וְרְחוֹב וְאִישׁ-טוֹב וּמַעֲכָה לְבָנָם
בַּשָּׂדֶה:
(בִּישְׂרָאֵל) [וַיִּשְׁרָאֵל] אָרָם:
וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם אָרָם:
וְאֵת גִּתֵּר הָעָם נָתַן בְּיַד אָבִישַׁי אֶחָיו וַיַּעֲרֹךְ לְקִרְאָתָם בְּנֵי עַמּוֹן:
וַיֹּאמֶר אִם-תִּתְּחַקֵּן אָרָם מִמֶּנִּי וְהִנֵּה לִי לִישׁוּעָה וְאִם-בְּנֵי עַמּוֹן יִתְּחַקְּנוּ מִמֶּךָ וְהִלַּכְתִּי
לְהוֹשִׁיעַ לָךְ:
וַיִּזְק וַיִּנְתְּחוּן בְּעַד-עַמּוֹן וּבְעַד עַרֵי אֶלְהֵינוּ וַיַּהֲרֹה יַעֲשֶׂה הַטוֹב בְּעִינָיו:
וַיִּגָּשׁ יֹאבָב וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאָרָם וַיִּגְּסוּ מִפְּנֵיו:
וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי-גָס אָרָם וַיִּגְּסוּ מִפְּנֵי אָבִישַׁי וַיִּבְאוּ הָעִיר וַיִּשָּׁב יֹאבָב מֵעַל בְּנֵי
עַמּוֹן וַיִּבְאֵל וַיְרוּשָׁלַם:
וַיִּרְא אָרָם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּאֲסֹפוּ יָחִיד:
וַיִּשְׁלַח הַדִּדְוֹן וַיִּצֵּא אֶת-אָרָם אֲשֶׁר מַעֲכָה הַנֶּחֱר וַיִּבְאוּ חֵילָם וְשׂוֹבָד שַׂר-צָבָא הַדִּדְוֹן:
וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּאֲסֹפוּ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיִּבְאֵל חֲלָמָה וַיַּעֲרְכוּ אָרָם לְקִרְאָתָם
דָּוִד וַיִּתְּחַקְּנוּ עִמּוֹ:
וַיִּגְּסוּ אָרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאָרָם שְׁבַע מֵאוֹת לָכָב וְאַרְבַּעַיִם אֶלֶף פֹּרָשִׁים וְאֵת
שׂוֹבָד שַׂר-צָבָאוֹ הִכָּה וַיָּמָת שָׁם:
וַיִּרְאוּ כָל-הַמִּלְחָמִים עַבְדֵי הַדִּדְוֹן כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם
וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְאָכִים וַיִּקְחָה וּתְבוּאָה אֶל־יֹאבָב וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִשְׁמַמְאָתָהּ וַיִּשָּׁב אֶל-
בֵּיתָהּ:
וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֵּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי:
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-יֹאבָב שִׁלַּח אֵלַי אֶת-אוֹרֵהָ הַחֲתִי וַיִּשְׁלַח יֹאבָב אֶת-אוֹרֵהָ אֶל-דָּוִד:
וַיִּבְאֵל אוֹרֵהָ אֵלָיו וַיִּשְׁאֵל דָּוִד לְשָׁלוֹם יֹאבָב וּלְשָׁלוֹם הָעָם וּלְשָׁלוֹם הַמִּלְחָמָה:
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוֹרֵהָ גֵד לְבִיתְךָ וּרְחֵץ רַגְלֶיךָ וַיִּצֵּא אוֹרֵהָ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתִּצֵּא אַחֲרָיו מִשְׁאֵת
הַמֶּלֶךְ:

Chapter 11

צֵאת הַמִּלְאָכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-יֹאבָב וְאֶת-
עַבְדָּיו עִמּוֹ וְאֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל-רַבָּהּ וְדָוִד יוֹשֵׁב
וְיִשְׁלַח דָּוִד וַיִּקְחָהּ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַיִּתְּחַקְּנוּ מִמֶּךָ וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ:
וַיִּגְּסוּ אָרָם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאָרָם שְׁבַע מֵאוֹת לָכָב וְאַרְבַּעַיִם אֶלֶף פֹּרָשִׁים וְאֵת
שׂוֹבָד שַׂר-צָבָאוֹ הִכָּה וַיָּמָת שָׁם:
וַיִּרְאוּ כָל-הַמִּלְחָמִים עַבְדֵי הַדִּדְוֹן כִּי נִגְּפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם
וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְאָכִים וַיִּקְחָהּ וּתְבוּאָה אֶל־יֹאבָב וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדֶּשֶׁת מִשְׁמַמְאָתָהּ וַיִּשָּׁב אֶל-
בֵּיתָהּ:
וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגֵּד לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי:
וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-יֹאבָב שִׁלַּח אֵלַי אֶת-אוֹרֵהָ הַחֲתִי וַיִּשְׁלַח יֹאבָב אֶת-אוֹרֵהָ אֶל-דָּוִד:
וַיִּבְאֵל אוֹרֵהָ אֵלָיו וַיִּשְׁאֵל דָּוִד לְשָׁלוֹם יֹאבָב וּלְשָׁלוֹם הָעָם וּלְשָׁלוֹם הַמִּלְחָמָה:
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאוֹרֵהָ גֵד לְבִיתְךָ וּרְחֵץ רַגְלֶיךָ וַיִּצֵּא אוֹרֵהָ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתִּצֵּא אַחֲרָיו מִשְׁאֵת
הַמֶּלֶךְ:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]